

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุและเพศ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานครที่มีอายุมากกว่าจะมีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีอายุน้อยกว่า

สมมติฐานที่ 2 บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานครที่มีช่วงอายุแตกต่างกันเพศหญิงจะมีคะแนนความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 3 บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานครที่มีช่วงอายุแตกต่างกันและสถานภาพสมรสจะมีคะแนนความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลโสด

สมมติฐานที่ 4 บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานครที่มีช่วงอายุแตกต่างกันและระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีคะแนนความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาดำกว่า

สมมติฐานที่ 5 บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในกรุงเทพมหานครที่มีช่วงอายุแตกต่างกันและระดับรายได้สูงกว่าจะมีคะแนนความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า

วิธิตำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลส่วนตัว
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตที่ผู้วิจัยได้แปลและปรับปรุงขึ้นจากแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิต ดัชนีบ่งชี้ของ Neugarten et al. (1961)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับสถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชนที่ติดต่อกันจะเก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย
2. ติดต่อบรรายชื่อพนักงานของแต่ละหน่วยงาน จากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง แล้วนำรายชื่อพนักงานเหล่านั้นมาแจกออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เลือกพนักงานในกลุ่มที่มีอายุ 22-40 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิงแบ่งตามสถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการแล้ว จึงทำการสุ่มแบบธรรมดามาเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด
3. ผู้วิจัยนำรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลือกมาโดยการสุ่มแบบธรรมดามาติดต่อบริษัทที่รับผิดชอบเรื่องการแจกแบบสอบถามของแต่ละหน่วยงานเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยเริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2536 ถึงวันที่ 25 ธันวาคม 2536 และไปรับคืนในวันที่ 9 มกราคม 2537

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS-PC) โดยคำนวณและวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. คำนวณค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพของการสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้
2. คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้วในเขตกรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน
4. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในชีวิตด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ระหว่างกลุ่มต่างๆ ดังนี้
 - ก. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและเพศแตกต่างกัน
 - ข. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและสถานภาพของการสมรสแตกต่างกัน
 - ค. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน
 - ง. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและระดับรายได้แตกต่างกัน
5. เมื่อพบความมีนัยสำคัญจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของ เชฟเฟ ระหว่างกลุ่มต่างๆ ดังนี้
 - ก. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและเพศแตกต่างกัน
 - ข. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
 - ค. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน

ผลการวิจัย

1. บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในชีวิตไม่แตกต่างกัน

2. พบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุและเพศ ที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า .01 โดยบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเพศชายอายุ 33-40 ปี มีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าเพศหญิงในวัยเดียวกัน

3. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุและสถานภาพของการสมรส ที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้น บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุและสถานภาพของการสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในชีวิตไม่แตกต่างกัน

4. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับการศึกษาที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้น แต่บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคคลที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

5. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับรายได้ ที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้น แต่บุคคลวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีระดับรายได้สูงกว่ามีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคคลที่มีรายได้ระหว่าง 6,000-15,000 บาท มีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิต เช่น การเห็นคุณค่าในตน อัตมโนทัศน์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาหาลักษณะประกอบที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีความพึงพอใจในชีวิตเพิ่มขึ้น ในกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้บุคคลได้ประกอบอาชีพด้วยความสุข และมีความพึงพอใจในชีวิต

3. ควรมีการศึกษาถึงผลของความพึงพอใจในชีวิตที่มีต่อบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพต่างๆ กัน

4. จากผลการวิจัยน่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมให้บุคคล
สร้างความพึงพอใจในชีวิตของตนเองให้มากขึ้น